



Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 92. Si reus ad tempus emissus jurarit se redditum in carcerem, an ad hoc teneatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

§34 Q. 92. Si Reus ad tempus emisus juravem
se redditum in carcerem, an ad hoc teneatur.

R. §. 1. Si carcer est justus, tenetur, quamvis adesse
periculum mortis, ita *Suar. Vasq. Sanch.* c. II. n. 25.
Castrop. d. 2. p. 4. n. 13. *Tamb.* §. 5. n. 29. *Gob. num.* 511.
aliisque passim: è contrà si carcer sit injustus, *Vasq.*
aliisque multi apud *Dia. P. 9. T. 8. R. 57. P. 11. T. 2. R. 35.*
item apud *Castrop.* n. 14. & apud *Sanch.* n. 26. & 27.
negant teneri, unde & *Bonaßp. de Just.* d. 4. n. 64. dicit
etiam posse fugere, licet jurârit se non fugiturum,
tum quia temerarium est se sine causa objicere
morti, tum quia status rerum mutatur,
quando enim jurabat, non erat præsens occasio
fugiendi, quæ postea est; *Suar. Laym. Less. Bonac.*
Gob. n. 513. aliique dicunt tum teneri non fugere
& teneri redire, si jurârit, quia Juramentum est
causa gravissima excusans, ne dicatur temerè expo-
nere vitam, exponit enim in reverentiam Jura-
menti facti: Limitant *Sanch. num. 34. Castrop. n. 16.*
Tamb. n. 33. aliique, si quando juravit, non prævidit
mortem vel alia gravia pericula, quæ postea
prævidet, quando est occasio fugiendi aut
non redeundi: imò *Covar.* & alii absolutè docent
peccare, si tum non fugiat vel si redeat in talia peri-
cula: poterit tamen Episcopus relaxare hoc Jura-
mentum, si injustè sit postulatum, uti fatentur
omnes; imò si justè fuit postulatum, adhuc putant
aliqui posse relaxari, sed probabilius negat
cum aliis *Castrop. n. 17,* quia ageretur contra Jus
Judicis & custodum.

§35 §. 2. Si quis, etiam injustè captus ab infidelibus,
jurâset se redditum vel misurum pretium
redemptionis, hoc Juramentum à nemine
posset relaxari, sed observandum esset, quia
neglectus ejus vergeret in detrimentum Eidei

& in despectum Religionis Christianæ, quæ fœd
fragos reciperet, ita Cajet. Suar. Sanch. & alii
apud Dian. & Castrop. num. 18.

Q. 93. Ad quid teneatur, qui juravit nunquam v.g. 336
ludere chartis, vel nunquam bibere vinum. R. Ad hæc
postea respondebitur devoto à num. 452. & 459,
est enim ferme eadem ratio de voto & juramento.

Q. 94. Quomodo obligatio Juramenti dicatur esse 337
personalis. R. Obligatio Religionis contracta
per Juramentum est personalis, quantum est
ex parte jurantis, non tamen quantum est
ex parte illius, cui juratur, ita Dicast. d. 3. n. 421.
& 427. Sanch. L. 3. c. 3. §. 7. n. 1. Gob. n. 648. &
alii passim. Dixi, obligatio Religionis, quia aliunde
ex Justitia vel speciali Statuto potest adesse obliga-
tio ex parte jurantis, quæ etiam ad hæredes
transeat, unde

§. 1. Si Cajus pro se & suis hæredibus juravit 338
quotannis dare Titio centum, hæredes Caji
non tenentur ex vi religionis, hæc enim obligatio
non contrahitur, nisi à jurante; teneri tamen poten-
tunt ex alio titulo, v.g. Justitiæ, si Titius promissi-
onem illam acceptârit, quia tum Titius acquirit
Jus, & Cajus tenetur debito, hæres autem repræ-
sentans personam Caji tenetur ad ejusdem debita
realia.

§. 2. Si Cajus Deo juravit dare eleemosynam 339
pauperibus, hæres Caji ad hoc tenebitur ex Justitia,
non quod pauperibus sit acquisitum Jus, sed vel
quia Deus veluti altera pars contrahens acceptavit
promissionem illam in utilitatem pauperum, uti
vult Sanch. n. 5; vel potius ex speciali dispositione
Juris tam civilis quam canonici, uti refert Castrop.
num. 2, quod statuit, ut hæreditas non adeatur,
nisi sub conditione exequendi Juramenta